

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

FAŞİSTLER ÖLÜMÜZDEN KORKUYORLAR

Orhan Bakır yoldaşımızı hunharca katlettikten sonra, Karakoçan'a gömen faşist hakim sınıflar, daha sonra "İşte anarşistin sonu ! Kimse ölüsüne bile sahip çıkmadı." yollu de-
gojiye başladılar. Partimiz, Orhan Bakır yoldaşımızı, hakim sınıfların gömdüğü yerden çıkararak, onu Mazgirt'te devrimci kitlele-
rin katıldığı bir törenle yeniden toprağa verdi. Daha önce "ölüsüne kimse sahip çıkmadı" demogojisini yapan hakim sınıflar, olay karşısında bütün araçlarını seferber ederek, cenaze törenini engellemeye çalıştılar. Ama bunu başaramadılar. Onlar, daha sonra bir kez daha Orhan yoldaşımızın mezarına saldırarak, ölümünden bile korktuklarını gösterdi-
ler.

Korkun ey faşistler! Bizim her ölümüz, hal-
kın yüreğinde yaşayan bir meşaledir !

Biz bir ölür bin doğarız !

Aşağıda Orhan Bakır yoldaşımızın cenaze töreninde Partimiz adına yapılan konuşmadan bölümler yayınlıyoruz :

" Yiğit Dersim halkı, devrimciler, analar cılar, yoldaşlar;

13 Mayıs 1980 de Partimiz ve halkımız bir yiğit önderini, bir yiğit neferini daha kaybettik. Orhan Bakır yoldaş uzunca bir süreden beri Partimiz önderliğinde halkımızın devrimci mücadelesine hizmet etti. Orhan Bakır yoldaş çeşitli milliyetlerin yoksul halkımızın Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde, kendi çıkarlarını hiçe sayarak partimiz saflarına katıldı. O; ezilen milliyetlerden Ermeni milliyetine mensup, halkımızın mücadelesinin bir neferi, partimizin yiğit bir üyesiydi. Orhan Bakır yoldaş; her milliyetten ezilen halkımızın ortaklaşa mücadelesi sonucu kurtulabileceğini kavramış, her türlü milliyetçi düşünceleri bir yana bırakarak Partimiz TKP/ML önderliğinde devrimin yapılabileceğini kabul etmiş ve bu mücadeleye atılmıştı. Orhan Bakır yoldaş Partimiz önderliğinde fedakârca mücadelesinin belli bir aşamasında TIKKO ve daha sonra Partimiz TKP/ML üyeliğine alınarak devrimci savaşa bir Komünist Partisi üyesi olarak devam etti. O, Partimiz tarafından üye alınarak şereflendirilmişti.

Yoksul halkımız, yoldaşlar!

ağaların, paşaların zulmü altında inleyen çeşitli milliyetlerden halkımız her geçen gün daha fazla sömürülmüş, sefaletin, yoksulluğun içine itilmiş, on binlercesi zindanlara tıkılmış, binlercesi katledilmiş, darağaçlarında sallandırılmıştır.

Halkımız yiğitçe sürdürdüğü devrim mücadelesinin son yıllarında 1972 lerde yeniden İbrahim KAYPAKKAYA önderliğinde kurulan Komünist Partimize yani TKP/ML ne kavuşmuştur.

1971, 12 Martından sonra halkımıza karşı azgınca saldırıya geçen faşist komprador patron ağa devletinin zalim paşaları on binlerce devrimci, işçi, köylü, genç, aydın ve komünisti zindanlara doldurmuş, işkencelerde inletmiş, darağaçları kurmuştu, Mahir ve arkadaşlarını, Deniz, Yusuf, İnan'ı hunharca katletmişlerdi. Komprador patron ağa devletinin bu köpekleri başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere emperyalizmin, komprador patronların ve toprak ağalarının çıkarları için halkımızın yiğit önderlerini katletmişlerdi. Onlar aylarca işkencehanelerde direnen önderimiz ve Partimizin kurucusu olan İbrahim KAYPAKKAYA yoldaşı sır vermediği için kudurmuşçasına işkencehanede katletmişlerdir.

Tekrar yükselen halkımızın mücadelesi sonucu emperyalizmin uşakları olan komprador patron ağa devleti sıkıyönetimi kaldırmak zorunda kalmıştı. Onlar, bu defa halkın içinde teşhir olmaması CHP'ni başa getirdiler. Ama halkımız Ecevit hükümetinin de gerçek yüzünü görmeye başlayınca Kıbrıs işgali tezgâhlana-
rak, halkın dikkati şövenizme teslim edilmek istendi. Komprador patron ağa devleti halktan tecrit ve teşhir olanın yerine bir diğer hükümeti koyarak düzenlerini sürdürmeye çalıştılar. Fakat bu da para etmedi. Halkımızın Demokratik Halk Devrimi mücadelesi giderek yükseldi ve durmadan gelişti. Mevcut yapıları ile halkın mücadelesini bastıramayan faşist devlet bu defa Kahraman Maraş katliamını tezgâhladı, yüzlerce yoksul Maraş' lıyı çoluk, çocuk, kadın, ihtiyar demeden katlettiler. Bu oyunun sonucu ise sıkıyönetimi ilan ettiler.

İkibuçuk yıldır süren sıkıyönetim yüzbin den fazla ilericiyi, demokrati, devrimciyi,

da, işkencehanelerde inlettiler, binlerce devrimciyi katlettiler. Fakat bu zulüm halkımızın mücadelesini bastıramadı. Her geçen gün halkın mücadelesi yükseldi. Zulme, baskılara, ölüme rağmen mücadele arttı, artıyor.

Yiğit Dersim halkı, analar, bacılar, yoldaşlar!

Orhan Bakır yoldaşımız bu mücadeleye ön saflarda katıldı. O, İzmir'de Partimizin görevlerini yerine getirirken çatışarak yakalandı. İşkencelere uğradı, zindana atıldı. Fakat Partimiz kendisinin devrime değerli katkılarda bulunması için onu hakim sınıfların elinden almaya karar verdi. Karar uygulandı. Orhan Bakır yoldaşın kaçırlması sırasında Partimiz ve ordumuz neferlerinin emrine uymayan bir jandarma eri öldürüldü.

Orhan Bakır yoldaş kaçırıldıktan sonra Doğu Anadolunun bir çok yerinde Partimizin çeşitli kademelerinde görev aldı. Bu görevleri yerine getirdi. Orhan Bakır yoldaş çalışmalarını, tavrı ve hareketleri ile diğer yoldaşlara ve devrimcilere örnek oldu. Orhan Bakır çeşitli oportunistlerin korktuğu bir komünistti. O, yılmadan, uyumadan, fedakârca Partimizin ve halkımızın devrimci görevlerini yerine getirmeye çalıştı.

Orhan Bakır yoldaş çalışmalarıyla komprador patron ağa devletinin korkulu rüyası haline geldi. Onlar, Orhan Bakır yoldaşın resimlerini çarşaf çarşaf yayınladılar. Onlar yoldaşımızın halk tarafından ihbar edilmesini istemişlerdi. Ama yiğit Dersim halkı ve halkımız ona sahip çıktı, onu bağrına bastı. Fakat ne var ki 13 Mayıs akşamı Partimiz ve yiğit halkımız için bir kara gün oldu. Partimiz ve çeşitli milliyetlerden halkımız devrim görevini yerine getirmek için Karakoçan'da bulunan Orhan Bakır yoldaşın çelik yelekli polislerle girdiği çatışmada kaybetti. Partimiz bu kaybını tekrar anarken acı bir şeref duymaktadır.

KAHROLSUN KATİL KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ!

Analar, bacılar, devrimciler, yoldaşlar, yiğit halkımız!

Çeşitli milliyetlerden cefakâr yoksul halkımız yüzyıllardır ağanın, paşanın zulüm ve sömürsünden inlemektedir.

Emperyalizmin, sosyal, emperyalizmin ekonomik, siyasi ve askeri tahakkümü altında olan ülkemiz çeşitli emperyalist ülkelerin buhranlarının yükü altındadır. Yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızı, emeğimizi azgınca sömüren emperyalist devletler sömürülerinin devamını ancak komprador patron ağa devletinin faşist diktatörlüğü ile yani baskı, yani zulüm ile sağlayabiliyor.

Emperyalistler ve sosyal emperyalistler, uşakları olan komprador patron ve toprak ağalarını ve onların düzenini ayakta tutmak için önemli çaba sarfediyorlar. Çeşitli partileri ve devletleri temsil eden emperyalist tekeller arasındaki rekabet halkımızın devrimci mücadelesine ve dünya ezilen halklarının haklı davaları uğrunda mücadelesine karşı emperyalistlerin, zulüm için, kan dökmek için

birleşmektedir. Ne var ki emperyalistler ve onların uşakları halkımızın Demokratik Halk Devrimi mücadelesini onlayemeyeceklerdir. Onlar ve bütün uşakları toprak, bağsızlık ve demokrasi özlemi için yanan halkımızın mücadelesi önünde yerle bir olacaklar ve tarihin mezarlığına yiğit işçi sınıfı önderliğindeki yoksul köylünün ve halkımızın savaşıyla gömüleceklerdir.

Kardeşler, yoldaşlar!

Partimiz TKP/ML ve onun önderliğindeki ordumuz TIKKO ve TMLGB yarı-feodal, yarı-sömürge ülkemizi, kırlarda gelişecek toprak devriminin ateşi, şehirlerde işçi sınıfının mücadelesinin desteği ile yine bu sınıfın önderliğinde kızıl siyasi iktidarlarını kurarak, onları yaşatarak, gerilla birimlerini çoğaltarak ve birleştirip güçlendirerek, komprador patronlardan, toprak ağalarından ve her türlü gericilerden kurtaracaktır.

İşte Orhan Bakır yoldaş, partimizin bu Marksist-Leninist görüşlerini rehber ederek korkusuzca can bedeli bir mücadeleye atılmıştı.

Emekçi kardeşler;

Halkımız bir önderini daha kaybetti. Ama onun yerini alacak ve almaya hazır yoldaşlar vardır. Bizler onun tuttuğu kızıl bayrağı yere düşürmeyeceğiz. Bizler devrim mücadelesine daha sıkı sarılarak Orhan Bakır yoldaşa ve onun mücadelesine sahip çıktığımızı göstereceğiz. Orhan Bakır yoldaş bizimle idi ve yine bizimle. Eli kanlı faşist cellatların döktükleri kanların hesabını mutlaka soracağız. Şehitlerimizin kanını yerde bırakmayacağız.

Sen Orhan Bakır yoldaş!

Komprador patron ağa devletinin yıkma, halk iktidarını ve giderek sosyalizmi kurma ve komünizm uğruna mücadelede canını verdin. Biz, senin bu mücadeledeki korkusuzluğunu, fedakârlığını, alçak gönüllülüğünü, devrime ve halka bağlılığını örnek alacağız. Biz partimiz içinde çıkan çeşitli hiziplere karşı gösterdiğin tavır, proleter inanç ve kararlılığını sürdüreceğiz.

Biz bütün Parti şehitlerimize, bütün komünist önderlere ve komünizmin şehitlerine söz veriyoruz!

Marksizm-Leninizm'in ışıklı yolunda, patron ağa devletini yıkmak, halk iktidarını ve giderek sosyalizmi kurmak ve komünizme varma uğruna canımızı feda edeceğimize söz veriyoruz! Emperyalizme, sosyal emperyalizme, komprador kapitalizmine, feodalizme ve her türlü gericiliğe karşı, revizyonizme, modern revizyonizme, Troçkizme, hizipçiliğe ve her türlü sapmaya karşı mücadele edeceğimize söz veriyoruz!

Orhan yoldaş! sen mücadelemizde yaşayacak sını. Sen ve diğer komünist şehitlerimiz kanlarıyla bayrağımızı kızılaştırdınız. Anınızı yaşatacağız!"

Hakim sınıflar için, yaşadığı sürece korku kaynağı olan Orhan Bakır yoldaşımız öldükten sonra da korku kaynağı olmaya devam ediyor, edecek!

Marksizm-Leninizm'in ayırdedici özellikleri konusunda geçen sayımızda Marksizm-Leninizm'in ilkelerinin genel evrensel geçerliliğini kabul edip etmeme sorunu üzerine durulmuştu. Bu sayımızda Marksizm-Leninizm bilimi ne karşı tavrıla ilgili diğer sorunlar üzerinde duracağız.

Marksizm-Leninizm bilimine karşı tavrıla bağlantılı bir sorun :

2- Teorinin öneminin kavranıp kavranmadığı sorundur.

Marksizm-Leninizm bir bilimdir. Marksist-Leninist teori bütün ülkelerin işçi sınıfının ve bütün tarih boyunca verilen sınıf mücadelelerinin tecrübelerinin derslerinin sistematize edilmiş şeklidir. Marksist-Leninist teori şu veya bu partinin şu veya bu ülkenin işçi sınıfının tecrübelerini değil, tüm emperyalist tecrübelerini içerir. Marksist-Leninist teoriye karşı tavrı dün olduğu gibi bugün de Marksizm-Leninizm ile her türden oportünizm arasındaki ayırdedici temel kıstaslardan biridir.

Bu konuda iki sapma görülmektedir:

Bu saptamalardan bitincisi; teorinin önemini küçümseme ve kendi dolaysız deneyinin önemi abartma şeklindeki saptamadır. Bu hatayı yapanlar bütün doğru düşüncelerin pratikten kaynaklandığı şeklindeki doğru düşünceyi yanlış yorumlayarak genel olarak pratik ile ken di dar, dolaysız pratiklerini eşitlemekte; teorinin genel olarak uluslararası proletaryanın ve ezilenlerin dolaysız pratiklerinden çıkarılan derslerin bir bütünü olduğunu kavramamaktadırlar. Sonuçta onlar, uluslararası proletaryanın zengin tecrübelerinin sistemleştirilmiş ve birleştirilmiş derslerinin önemini küçümsemekte; her şeyi kendi dolaysız pratiklerinden öğrenmeye kalkmakta; sonuçta, çözümlenebilecek bir çok hatayı yapmaktadırlar. Böyle bir anlayış kaçınılmaz olarak pratiği her şey görme ve kendiliğinden hareketin kuyruğuna takılma sonuçlarına, kendiliğindencilige yol açmaktadır. Stalin'in tespit ettiği gibi: "Kendiliğindencilik her türden oportünizmin mantıki temelidir." (Leninizmin İlkeleri)

Bu konuda ikinci sapma; teorinin pratiğin yolunu aydınlatmak için var olduğunu kavramayan, Marksizmi-Leninizmi sınıf mücadelesinden kopuk olarak, "akademik bir sorun" olarak ele alan saptamadır. Marksizm-Leninizm devrim yapmak için bir silah olarak kavranmadıkça, Marksizm-Leninizm hakkında bilgi sahibi olmak hiç bir şey ifade etmez. Marksizm-Leninizm dünyayı değiştirmek için bir silahtır. Marksist-Leninist teori dünyayı değiştirmek için kavranılmalıdır. Bu kıstasla bağlantılı aktüel bir sorun; revizyonistlerin Marksizm-Leninizm'i önemli bir noktada tahrifleridir. Revizyonistler, revizyonizmlerini yaymak için ve Marksizm-Leninizm biliminin önemini, teorinin önemini azaltmak için, 'Marksizm-Leninizm'in özü somut şartların somut tahli-

lidir' önermesine dayanmaktadırlar. Bu Marksist-Leninist önerme, onların nezdinde Marksizm-Leninizm'in ilkelerinin reddinin bir kılıfı olmaktadır. Onlar, bu Marksist-Leninist önermeye dayanarak bugün uluslararası planda ve tek tek ülkelerde komünistlerin neyi çıkış noktası olarak alması gerektiği sorusuna 'somut şartların somut tahlili' ni diye cevap vermekte ve kendilerinin 'yaratıcı siyasetlerinin' somut tahlil sonucu ortaya çık tığını söylemektedirler. Komünistler ise kendilerine çıkış noktası olarak her zaman Marksizm-Leninizm'in ilkelerini alırlar. Onlar, Marksizm-Leninizm'in ilkelerinden yola çıkarak, bu ilkelere dayanarak, somut şartları tahlil ederler. Somut şartları tahlil etmek için Marksizm-Leninizm'in ilkelerinden yola çıkmak şarttır. Bunu reddedenler, Marksizm-Leninizm'den ağır bir sapma içinde bulunuyorlar demektir.

3-Leninist çağ tespitinden ve dünyanın ikiye bölünmüşlüğünden çıkıp çıkmadığı sorunu

Her türden oportünistler ve revizyonistlerin Marksizm-Leninizm'in tahrifinde attıkları ilk adımlardan biri; Stalin'in 'çağımız emperyalizm ve proleter devrimleri çağıdır. Leninizm emperyalizm ve proleter devrimleri çağının Marksizmidir. Leninizm genel olarak proletarya devriminin teori ve taktiği; özel olarak proletarya diktatörlüğünün teori ve taktiğidir' şeklindeki tespitlerini geçersiz saymaktadır.

Bu tespit, bu tespite bağlı olan çağın en önemli çelişmeleri, vs. konusundaki tespitler çok açık bir biçimde dünyanın emperyalizm çağında devrim ve karşı-devrim şeklinde ikiye bölünmüşlüğünden yola çıkmakta; karşı-devrim içinde emperyalizmin güçlerini, devrim içinde ise proletarya önderliğinde devrim güçlerini ele almaktadır. Bu tespitler, aynı zamanda emperyalizmin devrimlerle yıkılmasının, kendi iç çelişmeleri sonucunda kaçınılmaz olduğu gerçeğini de bilimsel bir şekilde ortaya koymaktadır.

Bu tespitler aynı zamanda, Leninizmin tüm emperyalizm çağı boyunca genel evrensel geçerliliğe sahip olduğu önermesini de içermektedir. Bu tespitler, proleter dünya devrimini karmaşık bir süreç olarak kavramakta, emperyalist ülkelerde sosyalist devrimle, emperyalizme bağımlı ülkelerde anti-emperyalist, anti-feodal halk devrimlerini bir bütünün birbirlerine karşılıklı bağımlı, birbirlerini karşılıklı etkileyen parçaları görmektedir.

Bütün bu tespitler, revizyonistler tarafından çeşitli biçimlerde reddedilmektedir. Meselâ Kruşçef modern revizyonistleri çok açık olan 'emperyalizm ve proleter devrimleri çağı' tespitine 'sömürge devrimleri, sosyalizmin zaferi, vs. çağı' şeklinde tespitler ekleyerek çağın niteliğini belirleyen net ayrımı ortadan kaldırmaya çalışmışlardır. Onlar aynı zamanda emperyalizm ve prole-

rim arasındaki en önemli çelişmelerden biri olan 'sosyalist kampla emperyalizm arasındaki çelişme' yi mutlaklaştırarak bütün çelişmeleri bu çelişmeye bağlı olarak ele almışlar. ve Marksizm-Leninizm'in özünü tahrif etmişlerdir.

'Mao Zedung Düşüncesi' adı ardına gizlenen revizyonizm ise, çağın niteliğini 'emperyalizmin toptan çöküş, sosyalizmin dünya çapında zafer çağı' şeklinde belirleyerek Marksizm-Leninizm'i tahrif etmiş, Leninizmin eskidiği şekilde görüşler yaymıştır. Bu tip revizyonizm de 'ezilen halklar ile emperyalizm arasındaki çelişki' yi mutlaklaştırarak anti Marksist -Leninist görüşler savunmuştur.

Daha sonra ortaya çıkan Üç Dünyacı revizyonizm ise Marksizm-Leninizm'in en temel önermelerinden biri olan 'dünyanın geri dönüşmez bir biçimde ikiye bölündüğü' şeklindeki önermeyi reddetmiş, devrim güçleriyle karşıdevrim güçlerini birbirine karıştırmıştır.

Arnavutluk Emek Partisi de 'iki süper güç dünya haklarının baş düşmanıdır' ve 'Dekolonizasyon' şeklindeki görüşleriyle çağın özel liklerini revizyondan geçirmektedir.

Marksizm-Leninizm'in çağ konusundaki ve çağın en önemli çelişmeleri üzerine öğretisinin çarpıtıldığı en temel noktalardan biri de 'savaş' konusudur.

Marksizm-Leninizm'in bu konuda en temel özelliği; burjuva pasifistlerinin intersine savaşta genel olarak karşı çıkmaması, savaşları haklı savaşlar ve haksız savaşlar olarak ikiye ayırmasıdır.

Haksız savaşlar, sömürenlerin ve ezenlerin, sömürülen ve ezilenlere karşı yürüttüğü savaşlardır. Emperyalistler arası savaşlar, gerici savaşlar böyle savaşlardır.

Haklı savaşlar ise, sömürülen ve ezilenlerin sömüren ve ezenlere karşı yürüttüğü savaşlardır. Ulusal ve sosyal kurtuluş için devrimci savaşlar böyle savaşlardır.

Marksist-Leninistler her türlü haksız savaşta karşı çıkarlar, haklı savaşları ise desteklerler. Revizyonistler savaş konusunda, Marksizm -Leninizm'in ilkelerini, bu temel ilkeyi tahrifle işe başlarlar.

Savaş konusunda bir başka revizyonist tahlil 'emperyalist savaşların kaçınılmazlığı' konusunda yapılmaktadır. Marksizm-Leninizm emperyalizm çağında emperyalistler arası dalaşmanın, emperyalistler arası savaşlara yol

Baştarafı 2.sayfada

O, yaşadığı sürece, TKP/ML in şerefli bir üyesi, TIKKO'nun yiğit bir savaşçısı olarak yaşadı, savaştı.

Hakim sınıfların işkemçehanelerinde, zindanlarında, mahkemelerinde direndi.

Hakim sınıflar, hemen her silahlı eylemden sonra, bunda Orhan Bakır' yoldaşımızın parmağı olduğunu söylüyordu. Bu onların partimizden ne kadar korktuğunu göstermektedir.

Hakim sınıflar, O ölmeden önce Orhan Bakır yoldaşımızın bir gurup kişi ile birlikte

tadır. Emperyalist savaş emperyalizmin tabiatında vardır. Emperyalizmin kanunu aşırı kâr kanunudur. Emperyalistler mümkün olduğunca çok kâr elde etmek isterler. Bunun için mümkün olduğunca çok sömürü ve müfuz alanına sahip olmak her emperyalist gücün emelidir. Emperyalist savaş işte bu gerçekten, kapitalizmin eşitsiz gelişmesinden ve emperyalizm döneminde dünyanın emperyalist güçler arasındaki paylaşılmasının tamamlanmış olması gereklerinden kaynaklanmaktadır. Bu durumda emperyalistler arasında her güç dengesi değişikliği, yeni dalaşmalara temel olmakta, bu emperyalist dünya savaşlarına kaynaklık etmektedir.

Marksist-Leninistler emperyalistler arası savaşların emperyalizm var oldukça varlığını sürdüreceğini söylerler. Ancak emperyalistler arası savaşın genel kaçınılmazlığı, emperyalistler arasındaki şu veya bu somut savaşın engellenemeyeceği, belli bir süre ertelenemeyeceği anlamına gelmez. Meselâ Krusçef revizyonistleri emperyalistler arası somut bir dünya savaşının engellenebileceği, belli bir süre ertelenebileceği şeklindeki Marksist-Leninist tezi çarpıtarak, değişen şartlarda genel olarak emperyalist savaşların kaçınılmaz olduğu Marksist-Leninist tezini reddetmek için kullanmışlardır.

Aynı şekilde orta yolcu 'üçüncü bunalım dönemi' teorisyenleri de emperyalistler arası bir dünya savaşının artık imkansız olduğu şeklindeki tezleri ile Marksizm-Leninizm'i revizyondan geçirmektedirler.

Savaş sorununda bir başka revizyonist çarpıtma; emperyalistler arası savaşların kaynağı konusunda göze çarpmaktadır. Marksist-Leninistler savaşın kaynağının şu veya bu emperyalist güç değil, bir bütün olarak emperyalist sistem olduğu, emperyalist savaşın emperyalizmin tabiatında varolduğu görüşündedir. Şu veya bu emperyalist büyük gücün, herhangi bir somut durumda emperyalist savaşını kışkırtan esas güç olması savaşın kaynağının bir bütün olarak emperyalizm olduğu şeklinde ki Marksist-Leninist tezin doğruluğunu ortadan kaldırmaz. Her türden revizyonistler bu konuda, emperyalist savaşın kaynağını şu veya bu emperyalist güç imiş gibi göstererek, emperyalist sistemi şirin gösterme durumuna düşmektedirler.

Gelecek sayıda Leninist yöntem konusunda ki tavır ele alınarak devam edilecektir.

partimizden ayrıldığı yalanını da yaydılar. Onu küçük burjuva maceracısı veya Ermeni milliyetçisi olarak göstermeye çalıştılar. Amaçları onun şahsında partimizi küçük düşürmekti. Ama hakim sınıfların bütün yalanları, palavraları boştur. Orhan yoldaşımız son nefesine kadar partimizin yiğit bir savaşçısı idi. Partimizin üyelerine, komünistlere yakın bir şekilde savaşarak, silahlı mücadele içinde şehit oldu.

Onun mücadelesi partimizin mücadelesinde yaşamaya devam ediyor!

Öcünü mutlaka alacağız!